

uplatňovati také práva, která jim zákon přiznává jako voličům, z pouhé a st-li jen tvrzené skutečnosti, že jsou-li členy fin. komise, musí býti také voliči, ještě neplyne.

Žal. úřad, vycházej zřejm z téhož názoru, právem se nezabýval otázkou, jsou-li st-lé voliči již proto, že jsou členy fin. komise, právem nezjišťoval, zda snad z jiných příčin mají právo volební do obce, neboť otázka jejich voličského práva jest tu irelevantní, — a právem shledal v odvolání toliko uplatňování subj. práv st-lů jen jako členů fin. komise. Že by pak v odpor vzaté usnesení obecního zastupitelstva bylo s to do-
tknouti se subj. práv st-lů v jejich vlastnosti jako členů obecní fin. komise, nebo že by jim příslušelo oprávnění nařikati i takové usnesení obecního zastupitelstva, které se jejich členských práv nedotýká — ani stížnost netvrdí. Není tu tedy v žádném směru vytýkaného rozporu se zákonem a bylo proto stížnost zamítnouti.

Č. 10.921.

Dávka z přírastku hodnoty nemovitosti. — Administratívne pokračovanie (Slovensko): Za platnosti zák. č. 125/1927 a vl. nar. č. 96/1928 a č. 186/1929 Sb. ide z rozhodnutia obecného zastupiteľstva vo veci dávky z prírastku hodnoty nemovitosti ďalší instančný postup na okresný úrad.

(Nález zo dňa 7. decembra 1933 č. 20.754.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 3949/24.

V e c: Elza L. a spol. v Užhorode proti obecnému zastupiteľstvu obce B. o dávku z prírastku hodnoty nemovitosti.

V ý r o k: Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa pre vadnosť pokračovania.

D ô v o d y: Obecné zastupiteľstvo obce B. vo svojom zasadnutí dňa 3. februára 1930 zamietlo odvolanie sť-ľov podané Drom Gejzom L., advokátom v Užhorode, bez plnej moci, do platobného rozkazu starostu zmienenej obce zo dňa 20. novembra 1929, ktorým bola sť-ľom ako odpredávateľom predpísaná dávka z prírastku hodnoty nemovitostí v obci B., prevedených na základe kúpopredajnej smluvy de dato v Užhorode dňa 20. júla 1926 na kupujúcich Ondreja H. a spol. Toto usnesenie je opatrené klauzulou, že proti nemu ďalšie odvolanie nemá miesta.

Majúc rozhodovať o sťažnosti do tohoto rozhodnutia, musel sa nss predovšetkým z povinnosti úradnej zaoberať otázkou, zda žal. úrad právom označil svoje rozhodnutie ako konečné rozhodnutie úradu správneho vo smysle § 5 zák. o ss. V tomto smere dospel nss k týmto záverom:

Podľa spisov správnych bol v danom prípade podrobený dávke z prírastku hodnoty nemovitosti prevod nemovitostí ležiacich v maľej obci na Slov., uskutočnený dňa 20. júla 1926.

Nss vyslovil už v nál. Boh. A 3949/24 právny názor, že totiž podľa pravidiel o dávke z prírastku hodnoty nemovitostí (dodatok III k nariadeniu č. 143/1922) rozhoduje o tejto dávke na Slov. vo veľkých a malých obciach v poslednej stolici správnej župný úrad ako vyšší dohliadací úrad. V tomto nálezu bolo vyslovené i to, že podľa odst. 2. a 3

§ 19 zmienených pravidiel rozhodujú o odvolaniach, bola-li v I. stolici dávka predpísaná obecným starostom, v II. stolici obecné zastupiteľstvo, v III. stolici bezprostredný dohliadací úrad a vo IV. stolici vyšší dohliadací úrad a ďalej bolo vyslovené, že vzhľadom na ustanovenie § 58 zák. č. 329/21 pokiaľ ide o veľké a malé obce prísluší na Slov. rozhodovať o odvolaniach počnúc dňom 1. januára 1923, pokiaľ nebudú sriadené okresné a župné senáty podľa zák. č. 158/20 — k čomu ale vôbec nedošlo — ako bezprostrednému dohliadaciemu úradu a v ďalšom postupe stolíc ako vyššiemu dohliadaciemu úradu, novým okresným a župným úradom.

Zmena tohoto právneho stavu nastala dňom 1. júla 1928 tým, že tohoto dňa nabyt na území Slov. účinnosti zákon o organizácii politickej správy zo dňa 14. júla 1927 č. 125 Sb., ktorým bolo na Slov. zavedené nové sriadenie zemské s úradom zemským a s úradmi okresnými. Pôsobnosť týchto úradov vymedzená bola v §§ 4 a 5 cit. zák. tak, že podľa § 4 úrady okresné na Slov. vykonávajú vnútornú správu a práva, ktoré podľa predpisov dosiaľ platných prislúchali okresným úradom, okresným náčelníkom a okresným výborom, kdežto úrad zemský na Slov. vykonáva podľa § 5 vnútornú správu a práva, ktoré podľa predpisov dosiaľ platných prislúchali župným úradom, županom, župným zastupiteľstvom a výborom.

Podľa právneho stavu takto vytvoreného bol tedy prípustný ďalší inštančný postup podľa § 19 cit. pravidiel do rozhodnutia obecného zastupiteľstva vo veci dávky z prírastku hodnoty nemovitosti na okresný úrad a to i vzhľadom na ustanovenia vl. nar. z 28. júla 1928 č. 96 Sb. a vl. nar. č. 186/1929 nabyvšieho účinnosti dňa 15. januára 1930, tedy ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia.

Žal. úrad označil tedy neprávom svoje rozhodnutie ako konečné rozhodnutie úradu správneho v smysle § 5 zák. o ss. Toto nesprávne poučenie o opravných prostriedkoch zakladá podstatnú vadu pokračovania.

Č. 10.922.

O b e c n í d á v k y: Jsou celní úředníci německé říše, bydlící a vykonávající svůj úřad na území čsl., osvobození od obecní dávky z nájemného a od obecního poplatku za používání obecní stoky (smlouva mezi říší německou a republikou čsl. č. 118/1923 Sb.)?

(Nález ze dne 7. prosince 1933 č. 20.973.)

V ě c: Otto L. ve V. proti okres. úradu v Přísečnici o obecní dávky.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: St-li byla z bytu jím najatého v domě čp. ... ve V. za léta 1926, 1927 a 1928 předepsána městským úřadem ve V. obecní dávka z nájemného a poplatek za používání obecní stoky. Odvolání bylo v cestě instanční nař. rozhodnutím zamítnuto z těchto důvodů: »V odvolání na okresní úřad popírá st-l, že celní úředníci německé říše, kteří konají službu v čsl. republice, mohou býti podrobeni obecní dávce z nájemného a poplatku za používání obecní stoky, ježto tyto dávky a poplatky je považovati za přímé dávky, a odvolává se na čl. XVIII smlouvy, uzavřené mezi německou říší a čsl. republikou (č. 118/23 Sb.),